

بلوار وصال؛ از گرد و غبار تا شن زار ساکنین و کسبه منتظر آسفالت استاندارد سطح خیابان هستند

عبدالحمید گل افشان، فعال رسانه

چند هفته پیش بود که تصاویر بلوار وصال در فاز دو یادادشهربا انبوهی از خاک و گل ناشی از پروژه ناتمام آغابازتاب گسترده‌ای در رسانه‌ها داشت. صدای رسای مردم و اصناف این منطقه سرانجام به گوش مسئولان رسید و شهرداری منطقه ۸ به میدان آمد. زمین‌های تیغ‌خورده و رها شده تسطیح شد و چندین سرویس ماسه بر روی آن ریخته شد تا شاید نفس راحتی کشیده شود. اما این پایان ماجرا نبود؛ این فقط تغییر شکل یک درد کهنه بود. امروزحدود یک ماه از آن روزها می‌گذرد. در بلوار وصال نه خبری از خاک‌های مزاحم است و نه اثری از آسفالت‌چیزی که باقی مانده انبوهی از ماسه‌های نرم و ریز است که حالا با کوچک‌ترین وزش باد به هوا برمی‌خیزد و بر سر و روی رهگذران و اجناس مغازه‌ها می‌نشیند.گویی گردو غباردیروزجای خود را به شن زار امروز داده است. کسبه همچنان دست به دست می‌کنند تا اجناسشان را از گزند ماسه‌های مزاحم محفوظ دارند. رهگذران با احتیاط از کنار این بستر ناپایدار عبور می‌کنند و مادران کودکانشان رااز نزدیک شدن به انبوه ماسه‌هایی که درحاشیه خیابان تلنبار شده برحذر می‌دارند. یک ماه از ریختن اینن مصالح می‌گذرد اما خبری از غلتک و آسفالت نیست.این پرسشی اکنون برای ساکنین محله سسنگین‌تر از قبل مطرح است: آیا تسطیح زمین و ریختن ماسه پایان پروژه محسوب می‌شود؟ شهرداری منطقه ۸ گام نخست را برداشت و این اقدام قابل تقدیر بود اما اکنون نوبت به گام نهایی و وعده اصلی رسیده است: آسفالت. ماسه‌ای که امروز روی زمین ریخته شده، اگر بی‌سرانجام بماند خود به معضلی تازه بدل خواهد شد. گرد و غباری که از تردد خودروها روی این ماسه‌ها برمی‌خیزدنه تنها سلامتی رهگذران و ساکنان را تهدید می‌کند که روزگار را بر کسبه‌ای که با امید به بهبود شرایط مغازه‌های خود را در این بلوار پررونق گشوده‌اند تلخ‌تر می‌سازد.اما نگرانی بزرگ‌تر کیفیت آسفالتی است که قرار است ریخته شود. تجربه تلخ پروژه‌های عمرانی پیشین نشان داده که اگر زیرسازی خیابان به صورت اصولی انجام نشود و خاک بستر به اندازه

با کسب ۹ مقام؛

درخشش کاروان قرآنی اروندان
در مسابقات سراسری قرآن و عترت شرکت ملی نفت ایران
نمایندگان شرکت نفت و گاز اروندان در نهمین دوره مسابقات سراسری قرآن و عترت شرکت ملی نفت ایران با کسب ۹ مقام برتر، افتخاری دیگر برای این مجموعه رقم زدند. به گزارش روابط عمومی شرکت نفت و گاز اروندان، نهمین دوره مسابقات سراسری قرآن و عترت شرکت ملی نفت ایران با حضور برگزیدگان شرکت‌های تابعه صنعت نفت و به میزبانی تهران برگزار شد و کاروان قرآنی اروندان (متشکل از کارکنان، همسران و فرزندان آن‌ها) توانست حضوری درخشان و اثرگذار از خود به نمایش بگذارد. در این رقابت‌ها که در رشته‌های مختلف قرآنی از جمله حفظ، ترتیل، تحقیق، اذان و مفاهیم نهج‌البلاغه برگزار شد، نمایندگان شرکت نفت و گاز اروندان موفق به کسب عناوین زیر شدند:

- خانم سیده خدیجه ادريس پور – مقام اول رشته حفظ ۲۵ جزء
- خانم سیده یاسمین پیرا – مقام اول رشته حفظ ۲۰ جزء
- خانم معصومه زرین‌نژاد – مقام دوم رشته حفظ ۱۵ جزء
- خانم فاطمه آذین – مقام سوم رشته ترتیل
- آقای عدنان مؤمنین – مقام اول رشته تحقیق
- آقای محسن مزرعه‌اصل – مقام دوم رشته حفظ ۱۵ جزء
- آقای دانیال باوی – مقام اول رشته اذان
- آقای سینا سیاه‌تیری – مقام دوم رشته مفاهیم نهج‌البلاغه
- آقای مصطفی شرفی – مقام دوم رشته حفظ ۵ جزء

علی‌حسن‌زاده، مسئول دارالقرآن و سرپرست تیم اعزامی شرکت شرکت نفت و گاز اروندان، در خصوص این رقابت‌ها اظهار داشت: این مسابقات در سطحی بسیار بالا و با کیفیتی مطلوب برگزار شد و نمایندگان این شرکت با حضوری درخشان، توانستند به بهترین شکل ممکن افتخارآفرینی کنند. وی با قدردانی از حمایت‌های ویژه مدیرعامل و رئیس روابط عمومی شرکت افزود: این موفقیت ارزشمند، در ادامه روند رو به رشد فعالیت‌های فرهنگی و قرآنی در شرکت نفت و گاز اروندان حاصل شده و بیانگر جایگاه شاخص و اثرگذار این مجموعه در میان شرکت‌های صنعت نفت در حوزه ترویج و تعمیق معارف قرآن و عترت است.

سیاسی

به قلم عبدالحسین کلانتری‌پور، کارشناس سیاسی مجموعه خبری جهان اخبار؛

حضور مردم در ۲۲ بهمن؛

نمایش سرمایه اجتماعی و اقتدار ملی

تاریخی و اجتماعی است که هر سال با حضور مردم تجدید می‌شود. این حضور، سرمایه‌ای ارزشمند برای کشور به شمار می‌رود و حفظ و تقویت آن، مستلزم همدلی، کارآمدی و پاسخ‌گویی در همه سطوح مدیریتی است.آکنون که این حماسه مردمی در تاریخ ثبت شده است، نگاه‌ها به آینده و رویدادهای پیش‌رو دوخته شده؛ رویدادهایی که می‌توانند بار دیگر زمینه‌ساز نمایش وحدت و همبستگی ملی باشند. استمرار این مسیر، تضمین‌کننده ثبات، اقتدار و پیشرفت کشور در عرصه‌های گوناگون خواهد بود.

منوچهر برون کارشناس اجتماعی آلودگی صوتی؛ فریاد خاموش شهر

خودروهای فرسوده و اعمال قوانین بازدارنده برای بوق‌های غیرضروری، نخستین گام‌هاست. در کنار آن، سیاست‌گذاری‌های شهری نقش تعیین‌کننده‌ای دارند. در پهنه‌های ویژه مجاور بزرگراه‌ها، همچون پهنه‌های تعریف‌شده شهری نظیر G۳۲۲، رعایت فاصله‌ی مناسب میان بلوک‌های ساختمانی و محورهای پرترافیک، استفاده از پوشش‌های گیاهی متراکم، دیوارهای صوتی و تمهیدات فیزیکی مکمل می‌تواند میزان دریافت آلودگی صوتی توسط ساکنان را به‌طور چشمگیری کاهش دهد.شهر سالم تنها شهری با هوای پاک نیست؛ شهری است که در آن «سکوت» نیز سهمی از زندگی دارد. سکوت، حق شهروندی است؛ همان‌قدر ضروری که نور، هوا و آب. اگر صدا از حد بگذرد، کیفیت زندگی فرو می‌ریزد و آرامش، که سرمایه‌ی نامرئی هر جامعه است، تحلیل می‌رود.امروز، بیش از هر زمان، نیازمند بازنگری در الگوی زیست شهری هستیم. فرهنگ رانندگی، قوانین ساخت‌وساز، مدیریت ترافیک، جانمایی صنایع و حتی شیوه‌ی برگزاری مراسم و رویدادها، همگی باید با ملاحظه‌ی «حق شنیدن و حق نشیندن» طراحی شوند. آلودگی صوتی، اگرچه دیده نمی‌شود، اما اثرش بر جان و روان شهروندان انکارناپذیر است.شاید وقت آن رسیده‌است که در هیاهوی شهر، لحظه‌ای درنگ کنیم و از خود بپرسیم: آیا صدای زندگی را می‌شنویم، یا تنها پژواک بی‌وقفه‌ی شلوغی را؟

از جشن و سرود و شیرینی خنده و خوشحالی بود، فضا آمیخته‌ای از همدلی، ایثار و غرور بود؛ همان روحی که اهواز را در سخت‌ترین روزهای تاریخش زنده نگه داشته است.مردمی که شاید سفره‌شان کوچک شده باشد، اما دلشان بزرگ‌تر از همیشه است.مردمی که شاید از برخی بی‌توجهی‌ها دلگیر باشند، اما از وطن دل نمی‌کنند.مردمی که امنیت و آرامش کشور را با هیچ مزدور وطن‌فروش و دشمن قسم‌خورده‌ای معامله نخواهند کرد.این حضور، تنها یک تجمع نبود؛خط و نشانی بود برای دشمنان ایران اسلامی که بداندن مردم اهواز، همچنان همان مردم روزهای سخت‌اند؛ مردمی که اگر لازم باشد، دوباره خواهند ایستاد.■مادر پایان این یادداشت:■میدان مولوی در این روز، فقط یک میدان نبود؛آیینهای بود که وفاداری مردم را نشان می‌داد.آیینهای که مسئولان باید هر روز در آن نگاه کنند تا فراموش نکنند چه کسانی ستون‌های این کشورند.اهواز، با همه زخم‌هایش، هنوز هم ایستاده است؛نه به لطف امکانات، بلکه به لطف دل‌های بزرگی که در آن می‌تپد، و این مردم، با تمام سختی‌ها، هنوز هم می‌گویند:«با برای امنیت، برای آرامش، برای خاک وطن، و برای ولایت، ایستاده‌ایم.»ای کاش مسئولان نیز همان‌قدر که مردم پای عهدشان مانده‌اند، پای مسئولیت شان که برای آن از دولت و بیت المال حقوق و مزایا میگیرند، بمانند.زیرا این مردم، شایسته بهترین‌ها هستند؛ و میدان مولوی، هر بار که میزبانشان می‌شود، این حقیقت را با صدایی بلندتر از همیشه فریاد می‌زند.

و تکرر، بیانگر آن است که راهپیمایی ۲۲ بهمن صرفاً یک مراسم نمادین نیست، بلکه عرصه‌ای برای نمایش همبستگی اجتماعی و سیاسی مردم ایران به شمار می‌رود.در شرایطی که کشور با فشارهای اقتصادی و تبلیغاتی خارجی مواجه است، حضور مردم در صحنه‌های ملی می‌تواند به‌عنوان پشتوانه‌ای مهم برای ثبات و اقتدار کشور تلقی شود. این حضور، علاوه بر پیام داخلی، حامل پیام روشنی برای بازیگران خارجی است؛ پیامی مبنی بر اینکه سرمایه اصلی جمهوری اسلامی، مردم و مشارکت آنان در عرصه‌های مختلف است و همین سرمایه اجتماعی، قدرتی فراتر از ابزارهای سخت‌افزاری به شمار می‌آید. در عین حال، این حضور گسترده مسئولیت‌هایی را نیز متوجه مسئولان اجرایی کشور می‌کند. مردم با وجود دشواری‌های معیشتی و مطالبات اقتصادی، بار دیگر پای کار نظام و کشور ایستاده‌اند. انتظار می‌رود دولت و سایر نهادهای مسئول با برنامه‌ریزی دقیق و اقدام مؤثر در حوزه‌هایی چون بهبود معیشت، اشتغال جوانان، مسکن و تسهیل ازدواج، پاسخ شایسته‌ای به این اعتماد و همراهی مردم بدهند. تداوم این پیوند میان مردم و حاکمیت، نیازمند توجه جدی به مطالبات اقتصادی و اجتماعی جامعه است.بی‌تردید، راهپیمایی ۲۲ بهمن تنها یک رویداد تقویمی نیست، بلکه نمادی از استمرار یک جریان

راهپیمایی ۲۲ بهمن ۱۴۰۴ بار دیگر صحنه‌ای کم‌نظیر از حضور و همبستگی ملی را در تاریخ جمهوری اسلامی ایران به ثبت رساند. این حضور گسترده مردمی، جلوه‌ای از وفاداری به آرمان‌های انقلاب اسلامی و تجدید پیمان با ارزش‌های بنیادین نظام بود؛ حضوری که با وجود چالش‌های اقتصادی و معیشتی، نشان داد پیوند مردم با هویت دینی، ملی و انقلابی همچنان مستحکم و پایدار است.از هفته‌های منتهی به این روز بزرگ تا لحظه برگزاری راهپیمایی، فضای عمومی کشور شاهد تحرک و آمادگی اقشار مختلف جامعه برای حضور در صحنه بود. دعوت رهبر معظم انقلاب اسلامی به مشارکت گسترده مردم در این رویداد ملی، نقشی مهم در شکل‌گیری این موج همبستگی داشت و بار دیگر نشان داد که ارتباط میان رهبری و مردم، یکی از سرمایه‌های اصلی نظام محسوب می‌شود. لیبیک مردم به این دعوت، نشان‌دهنده عمق اعتماد متقابل و درک مشترک از اهمیت حضور در بزنگاه‌های تاریخی است.نکته قابل توجه در راهپیمایی امسال، حضور اقشار گوناگون جامعه با سلايق و دیدگاه‌های متنوع بود. از نسل‌های جوان تا کهنسالان، خانواده‌ها، دانشجویان، کارگران، کسبه و زنان و مردان از طیف‌های مختلف اجتماعی، همگی در کنار یکدیگر حضور یافتند و تصویری روشن از وحدت ملی به نمایش گذاشتند. این تنوع

شهرهای امروز بیش از آنکه با دود خفه شوند، با صدا فرسوده می‌شوند. آلودگی صوتی، این مهمان ناخوانده و مداوم، آرام و بی‌وقفه در جان شهر نفوذ می‌کند؛ بی‌آنکه همچون آلودگی هوا دیده شود یا همچون زباله به چشم بیاید. صدا، وقتی از مرز تعادل عبور می‌کند، دیگر نشانه‌ی زندگی نیست؛ نشانه‌ی آشفتنگی است.آلودگی صوتی برخلاف بسیاری از آلاینده‌ها، تدریجی عمل می‌کند. اثرش

میدان مولوی اهواز و تجدید میثاق دوباره مردم شهیدپرور با ولایت و رهبری

نگارنده: سیدقنبر یوسفیانی

گاهی تاریخ نه در کتاب‌ها، بلکه در میدان‌هایی نوشته می‌شود که قدم‌های مردم، آن را معنا می‌بخشند. میدان مولوی اهواز از همان جنس میدان‌هاست؛ جایی که ۴۷ سال است صدای مردم، نفس مردم و ایمان مردم در آن طنین‌انداز شده. مردمی که با وجود همه سختی‌ها، هنوز هم وقتی پای امنیت، آرامش و خاک وطن به میان می‌آید، بی‌هیچ تردیدی در صف اول می‌ایستند.در چنین روزی، با هوایی ابری، دل چسب و پر از طراوت، این میدان بار دیگر شاهد حضور مردمی بود که نه برای گلايه، بلکه برای تجدید میثاق آمده بودند؛ میثاق با ارزش‌هایی که ستون‌های این سرزمین را استوار نگه داشته و نسل به نسل منتقل شده است.مردمی که آمده بودند تا بگویند: ایران خانه ماست و امنیت آن خط قرمز ما.■اما نصیحتی دلسوزانه به مسئولین:■ مسئولان باید بدانند که این مردم، سرمایه‌ای هستند که هیچ قدرتی در جهان توان خریدنش را ندارد. مردمی که با وجود مشکلات معیشتی، بیکاری جوانان، فشارهای اقتصادی و دغدغه‌های روزمره، همچنان پشت نظام، ولایت و آرمان‌های انقلاب ایستاده‌اند و امروز ۲۲ بهمن سنگ تمام گذاشتند. اما این ایستادگی چک سفید امضا نیست.این مردم سزاوار احترام، توجه و حل مشکلات واقعی‌شان هستند.سزاوار مدیریتی که درد مردم را بشنود،